

PEJSKOVINY

Noviny pro pejskaře na Praze 11, aby šli k volbám a volili SPD Praha 11

Vážení pejskaři,

dovolte, abych se Vám představil. Jsem chovatelem dvou krásných biglů, narodil jsem se na Praze 11 a již zhruba pět let se veřejně angažuji ve prospěch pejskařů na Praze 11. V roce 2014 jsem kandidoval za pejskaře a následující čtyři roky vedl subjekt Naše Praha 11. Na radnici jsme bojovali s Hnutím pro Prahu 11, které nám pejskařům škodilo prostřednictvím radní Sárky Zdeňkové. Její tehdejší snaha omezit pohyb pejsků pouze na vodítko jsme úspěšně rozporovali a získali podporu napříč zastupitelskými kluby pro volný pohyb pejsků.

Po dvou letech jsme získali zastoupení v komisích při Radě městské části Praha 11. Po čtyřech letech jsme na březnovém zastupitelstvu v letošním roce 2018 prosadili Usnesení o zřízení psích hřišť na území městské části Praha 11. Je to důkaz, že jsme celé čtyři roky i bez zastupitelského mandátu hájili vaše práva a bojovali za psí hřiště. Nikdo jiný na zastupitelstvu z řad občanů nebyl slyšet.

Pokud sledujete záznam zastupitelstva, ur-

čitě jste slyšeli „Robert Vašíček, pejskař“. Pro komunální volby 2018 jsme se spojili s parlamentní politickou stranou Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD). Už proto, že na rozdíl od mnoha jiných politických stran napřímo podporuje pejskaře proti všemožným zákazům. Dále proto, že se jedná o stranu přímé demokracie, kdy rozhodují obyvatelé. Dostáváme do rukou potenciál, který se už nemusí opakovat.

V těchto volbách je třeba abyste jako jeden muž a žena šli k volbám a zakřížkovali nahoře celou volební kandidátku Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD).

Chceme dotáhnout psí hřiště a vybudovat spoustu zajímavých bezplatných služeb pro pejskaře. Pes je jediný hlídač, který po vás nechce finanční mzdu. Stačí mu voda, jídlo a vaše láska. Chceme pejskům vrátit úctu společnosti. Chceme, aby si pejskaři navzájem pomáhali. Budeme vždy stát proti snaze vymýšlet nové daně za vlastnictví psa.

Jsmo tu, aby se Praha 11 stala rájem pro pejsky a jejich páníčky.

Robert Vašíček

předseda Spolku pejskařů
Tel.: 777 797 999

lídr Svoboda a přímá demokracie – Tomio Okamura (SPD)

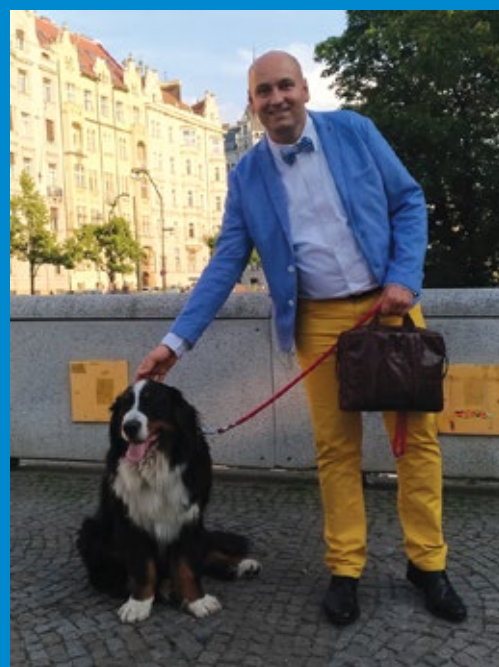

Chcete pohlídat pejska? Není problém

Pokud nás zvolíte, chceme při Úřadu městské části Praha 11 zřídit databázi hlídačů pejsků. Ti by hlídali ostatním pejskařům jejich pejsky v době, kdy jsou v zaměstnání. Fungovalo by to následovně. Oslovíme spoluobčany prostřednictvím Pejskovin a vyzveme je, aby se přihlásili do projektu hlídání.

Vybereme vhodné chůvy pro jihoměstské pejsky a nabídneme vzájemně kontakty mezi hlídačem a majitelem pejska, který potřebuje pohlídat čtyřnohého mazlíčka. Dokonce i těm, kteří by nezvládali péči o pejska na plný úvazek se tak otevře možnost kontaktu s pejskem a vytvoříme nová přátelství mezi obyvateli Prahy 11. Pomozte nám s našim projektem a hlaste se na adresu

kancelar@spolekpejskaru.cz

Psí kotce u každé samoobsluhy nebo úřadu jsou naše vize

Stalo se vám někdy, že potřebujete nakupovat, ale máte s sebou pejska? Potřebujete vyřídit něco neodkladného na úřadě? Ani tady vás s pejskem nevpustí dovnitř. Dilem je to zkušenost s nevychovanými pejsky, dilem byrokracie a hloupost, přebýtečný strach z jiné bytosti. V případě samoobsluhy, obchodu s potravinami tuto obavu lze bezesbýtku pochopit. Pes moc lidskou hygienu nevnímá a tak by jistě ochutnal vše, co by mu přišlo do cesty a při procházce obchodem by nechal pár značek.

Řešením by bylo umístit na pozemcích městské části Praha 11 při vstupu do větších obchodů a také u sídla radnice dobře stíněné kotce s uzamykáním, kde byste mohli svého pejska bezpečně ponechat. Pes čekající u obchodu je totiž lákavým soustem pro bezdomovce a zloděje všeho druhu. A že už bylo na Praze 11 ztracených pejsků.

Ve chvíli kdy umístíte pejska do kotce, uzamknete ho pomocí klíče nebo číselné kombinace a vašeho pejska v dezinfikovaném kotci hlídá kamera městské policie se záznamem, váš bezpečný nákup s pejskem může začít. Také při jednání na úřadech by veřejné kotce napomohly životu pejsků a jejich páníčků ve městě. Naše vize je otevřít první kotce již v roce 2019. Pojďte nás podpořit k volbám ve dnech 5. - 6. října 2018.

Najděte s námi psí hřiště v Praze

Psím hřištěm či loukou můžeme nazvat prostor, který je určen psům k venčení bez vodítka. K výcviku jen ojediněle. Světové metropole prostřednictvím nich nabízejí vstřícnost vůči pejskařům, ale i těm, kteří kritizují psí exkrementy na chodnících.

První specializované psí hřiště v USA bylo otevřeno již v roce 1979 v kalifornském Berkeley. Mezi první psí hřiště v České republice patří hřiště na Proseku (Park Přátelství, Praha 9), které vzniklo v roce 2010, a hřiště v Úvalské ulici ve Strašnicích (Praha 10), které vzniklo o rok později.

Jaká je situace u sousedů na Praze 10? V Malešickém parku jsou dvě, pak zmíněné v Úvalské ulici ve Strašnicích, na Zahradním Městě – nad Jižní spojkou u ulice Želivecká, ve Vršovicích U Vršovického nádraží.

Na psím hřišti v Úvalské je psí ráj oddělen obytným domem od hřiště pro děti. Na obou jsou hojně využívané herní prvky. Zatímco děti si hrají na pískovišti bez psích exkrementů, houpají se na houpačce, psi proskakují kruhy, prolézají prolézačky nebo běhají nahoru a dolů po překážkách. Po hřišti mají i možnost se jen tak proběhnout. Jsou tam i lavičky a odpadkové koše.

Psí hřiště pod patronátem zpěvačky Marty Kubišové se nachází v Praze 4-Podolí, poblíž Podolské vodárny, vedle seniorparku. Na čtyřnohé návštěvníky tam čeká deset překážek, proskakovat mohou třeba gumovým kruhem od kola od vozu, lézt nahoru a dolů mohou po vyvýšených překážkách, skákat můžou na malé stolečky. Je možné tam i trénovat agility sport.

Další psí ráj se nachází v Příborské ulici (Letňany), kde je jim k dispozici oplocená travnatá plocha s herními prvky a lavičkami pro jejich majitele. Nebo v ulici U Meteoru (Praha 8), kde na pejsky čeká obrovská oplocená travnatá plocha.

Psi se mohou vyřádit i na oplocených loukách v ulicích Bohnic Katovická, Ratibořská a Ústavní, v karlínské Invalidovně nebo na sídlišti Ďáblice U Jezírka, v ulici Taussigova (sídlíště Ďáblice se nachází v Kobylisích). Dále v Čimicích, v Chvatěrubské ulici a také na oplocené louce za městským úřadem na Praze 8 (U Meteoru 6). Psí louka je i mezi ulicemi Tupulevovou a valem Malkovského v Letňanech. Bez jakýchkoli omezení se mohou psi pořádně proběhnout na velké psí louce ve Střemcovce (Praha 7).

Psí louka je také v Praze 14 – na křižovatce ulic Hloubětínská a V Chaloupkách. Jedná se o oplocený prostor se sedmi prvky vhodnými pro agility, jsou kovové a s protiskluzovou gumou.

Kdy se dočkáme my na Praze 11? Máte to pevně ve svých rukou. Ve dnech 5. - 6. října 2018 pojdte volit Svobodu a přímou demokracii – Tomio Okamura (SPD).

Pejsci o samotě jsou problém

Ti z vás, kteří stejně jako já máte pejska z útulku jistě dobře víte, jak jednou opuštění pejsci těžce snášejí samotu. Pejsci mně dali spoustu lásky, ale také povinností a omezení. Tím hlavním je, že když někam jedu, jedou se mnou moji pejsci. Vybírám si hotel podle možnosti mít tam své čtyřnohé přátele. Zapomněl jsem, co je to cestovat letadlem, protože letecká přeprava psů je týrání. Jedu proto vždy autem. V mém autě vždy najdete psí klec. Naše jsem si práci, která mně umožňuje pracovat z domova, protože moji biglové odloučení těžce snášejí.

Ne každý má to štěstí jako já. Jste závislí na svých pracích, brzy ráno vyvenčíte pejska a už vyrážíte do práce. Odpoledne či k večeru se vracíte domů a za dveřmi vás nadšeně vítá vaše chundelatá láska (omlouvám se naháčům a krátkosrstým za opomenutí).

Někdy se ale stane, že namísto čtyřnohého přivítání na vás čekají vaši sousedi, kteří těžce nesou štěkot svého psa. Pamatuji si, jak jsem v době, kdy jsem neměl pejska těžce nesl zpívajícího pudlíka. Ničím se neprovinil, akorát mu bylo doma o samotě smutno.

Samota pejsků nemá jiné řešení než odstranění samoty. Zaujalo mě, když jsem poprosil souseda, který si kdysi stěžoval na štěkot mých pejsků, jak mě odpálkoval,

ať se o to postarám sám. Pamatuji si také, jak soused nepejskař dokazoval ostatním, že můj pes štěká a dokazoval to tím, že klepal na dveře a čekal, že snad pes oněmí a bude na klepání mlčet.

Němá tvář je opravdu nevhodné označení našich miláčků. Dokážou být upovídaní přespříliš. Jak z toho ven? Máme řešení v podobě dog sittingu. Zkrátka to chce najít dobré sousedy a přátele na Jižním městě, kteří by chtěli pobýt po dobu naší nepřítomnosti s našim pejskem.

Něco v tomto směru připravujeme. Byla by to databáze našich spoluobčanů, kteří by chtěli pomoci s hlídání pejsků. Máte-li lepší řešení, dejte nám vědět na e-mail kancelar@spolekpejskaru.cz

Potřebujeme psí hřiště

V České republice žije v přepočtu na jednoho obyvatele nejvíce psů v rámci celé Evropy. Ve zhruba 4,5 milionech domácností žijí téměř 2 miliony psů. Česko se také v celosvětovém měřítku řadí mezi špičku států s nejdelší kynologickou tradicí. Je logické, že při tak obrovském množství psů dochází občas ke kolizním situacím.

Zabránit tomu lze zřízením psích hřišť například Prahou 11 s následujícími funkcemi:

- bezpečný prostor pro volný pohyb psů
- podpora výcviku, výchovy a socializace psů
- možnost tréninku asistenčních a pracovních psů
- prevence kolizních situací mezi pejskaři a nepejskaři
- vítané místo majitelů psů k setkávání nízké pořizovací náklady
- možnost organizovaného výcviku psů pro veřejnost
- možnost pořádání agility závodů

Potřebujeme vaše hlasy. Na Praze 11 je téměř 10 000 platících pejskařů. Na poplatcích ze psů se vyberou miliony korun ročně. Vidíte jediný důvod, proč by se neměly využít na vybudování psích hřišť?

Nepotřebujeme žádný nový rozpočet na psí hřiště. Pouze důsledně využijeme peníze vybrané od pejskařů pro pejsky. Se silou 10 000 pejskařů jsme schopni vyhrát komunální volby. Nezapomeňte, že jsme jedinou politickou stranou, která reprezentuje přímo pejskaře. Téma pejskařů a psích hřišť vnesl na Prahu 11 předseda Spolu pejskařů, Bc. Robert Vašíček. Ten je nyní lídrem Svobody a přímé demokracie – Tomi Okamura (SPD). Přijďte nás podpořit v těchto volbách a nezapomeňte přitom na své pejsky. Další příležitost máte až za čtyři roky.

Psí hlídky pro větší bezpečnost Jižního města

Kriminalita na Praze 11 je možná jenom díky nevšimavosti nás občanů Prahy 11. Kolikrát projdeme kolem podezřelé osoby a otočíme hlavu, protože to není naše starost. Až do chvíle, kdy se sami staneme obětí přepadení, nebo nám vykradou, dům, byt nebo sklep.

Všechny tyto rizikové situace řeší náš projekt Psích hlídek. Jeho popis najdete na www.psihlidka.cz Tento projekt zde již mohl čtyři roky existovat, pokud bychom lépe uspěli v minulých volbách.

Základem projektu je vytvoření psích hlídek při Úřadu městské části Praha 11. Jejich úkolem je rozdělit si rajóny, kam chodí venčit se svými pejsky a rozdělit si časy, kdy s nimi budou chodit venčit.

Hlídká spočívá v procházce a venčení s pejskem v určeném rajonu, kde pejskař kontroluje zaparkovaná auta, nepořádek kolem popelnic, vandalismus, podezřelé chování kolemjdoucích a na případné riziko upozorní telefonicky nejbližší hlídku

městské policie prostřednictvím dispečinku.

Takové venčení totiž dává původní smysl vlastnictví psa. Lidé si původně nepožadovali pejsky jako svou lásku, protože v pravěkých dobách hledali lásku sami mezi sebou. Pes se jim hodil jako ochránce jejich domovů, upozornil na nově přichozí, na přítomnost vlků, byl schopen bránit a dokonce vést stádo ovcí, koz a dalšího zvířectva.

Vhodně vycvičený pes je něco jako bodyguard. A dokonce i maličký krysářík jsou vaše oči a uši šelmy, upozorní i na to, čeho si běžně nevšimnete. Konečně pro nepejskaře dávají psí hlídky stejný smysl jako pro pejskaře. Chrání totiž jejich majetek.

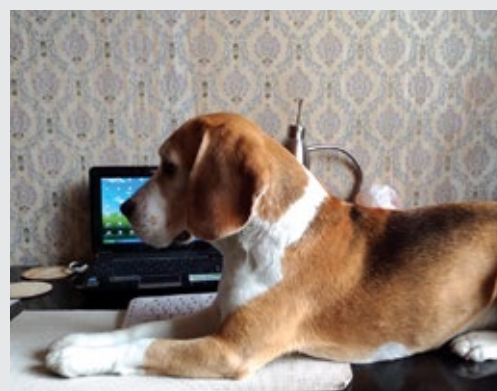
Členové psích hlídek pak dostanou bonus v podobě měsíční odměny za svou práci. Uvažujeme buď odpuštění poplatku ze psa nebo pravidelnou měsíční odměnu, obojí na základě schválení zastupitelstvem městské části Praha 11. Přidejte se k nám a nezapomeňte jít 5. - 6. října 2018 k volbám. Hlasujte pro bezpečnější Prahu 11.

SPD
Svoboda a přímá demokracie
Tomio Okamura

Přijďte k volbám 5. - 6. října 2018
a volte Svobodu a přímou demokracii
- Tomio Okamura (SPD)

WWW.SPDCZ

Rakovina hrozí i pejskům

Moje zkušenosti s rakovinou u pejsků. Bígl Shaggy pět let poté

Bígl Shaggy nemám odmala. Odžil si téměř pět let s různými majiteli, kteří ho nezvládali. Jeho povaha není určitě lehká, nerad se podřizuje a taky mě jako jediný pes v mém životě pokousal. S tím jsem si ho ale bral, že to nebude procházka růžovou zahradou.

Horší bylo, že můj bígl Shaggy má už pět let nádor na pohlavním údu. Od prvních chviliek jsme proto bojovali se zhoubnou nemocí. Naštěstí úspěšně. Když jsem si Shaggyho bral, živil se lacinými granulami. Byl podvyživený a slabý. Nejprve jsem vyměnil laciné granule za lepší českou značku. Uvádět ji zde nebudu. Zlepšení nepřicházelo a nádor stále rostl.

Rozhodl jsem se proto krmit masem. Moje první pokusy začaly s masem pro pejsky, které jsem vařil a míchal s uvařenou rýží. Do toho jsem přidával granulát minerálních prvků, abych nic nezanedbal. Nádor se přestal zvětšovat, ale počase opět začal.

Bylo načase postoupit ve zvykání na novou stravu. Maso jsem přestal vařit a na místo toho jsem jej míchal s čerstvě uvařenou rýží. Shaggymu se to nejdříve nelíbilo, nebyl zvyklý jíst syrové maso. Pomohl hlad a zvědavost, nakonec si zvykl.

Přemýšlel jsem, jak zastavit nádor a čím by se ještě v mé stravě mohl živit. Až pak mě to došlo. Jsou to sacharidy v rýži, navíc rýže obsahuje těžké kovy a kvalitu jejího pěstování přece z České republiky neuhlídáme.

Začal jsem proto rýži nahrazovat syrovou zeleninou, až jednoho dne dostal Shaggy naprosto syrovou směs mletého masa a syrové zeleniny. Zeleninu jsem vybíral podle druhů tak, abych vyvážil potřebu vitamínů. Jídlo pak dochucuji kurkumou, která funguje jako prevence žaludečních onemocnění a parazitů a také panenským olivovým olejem.

Jako bonus přidávám příležitostně olej z tresčích jater nebo sardinky. Nestojí to moc, ale pro pejsky je to požehnání. Shaggymu aktuálně bude deset let. Netipovali byste mu to. Nádor rád ukazuje jako důkaz, že rakovinu lze zastavit vhodnou stravou. A to jak u pejsků, tak i u lidí.

Kdybyste chtěli i vy poradit, neváhejte se na mě obrátit.

Psí záchodky proti všudy- přítomným psím hovním

Kritizovat umí každý, navrhnout řešení je ale daleko prospěšnější pro společnost. Pejškaře a nepejškaře nejvíc rozděluje problematika psích hoven a očůrávání rohů. Nenaděláte s tím nic. Pes na rozdíl od člověka je tvor přirozený, chytrý od přírody a ví, že své teritorium musí několikrát denně označit.

Pes je taky čistotný, všimněte si, že když už to váš pejsek doma nevydrží, najde si nějaké rozumné místo, například předsín, ale nikdy se nestane, že by se vám vykadil a vyčůral na pohovku, kam si páníček i pejsek chodí lehnout.

Od znalosti pejsků už není daleko k řešení. Psí WC je v podstatě malé písčoviště, v jehož středu se nachází šedesát centimetrů vysoký sloupek, takzvaný pisoár, který vypadá jako kryt lampy veřejného osvětlení. Rozdíl je v tom, že na tomto sloupku jsou úmyslně navrtané díry, které zachycují moč, která pak láká další psy. „Princip využívá přirozeného chování psů, pro něž je denní nutností označovat svůj revír močí. Vznikne tak pachová stopa, která je neodolatelným lákadlem pro další psy.

Když se to pejsek naučí, tak je to přínos nejen pro ostatní obyvatele města, ale i pro samotné majitele psů. Kolem psích záchodů zřídíme miniaturní písčoviště, kde lze písek měnit podobně jako kočkolit. Pes zaujatý novými pachy pak s chutí udělá svou velkou potřebu právě zde. Podpořte nás v naší snaze zavést psí záchody na Prahu 11.

S pejsky napříč Evropou

Jestli máte rádi pejsky, měli byste si najít čas shlédnout na youtube stejnojmenný film „S pejsky napříč Evropou“

Film vznikl vlastně úplně náhodou jako vedlejší produkt mé touhy zaznamenat okamžiky mé evropské cesty na instagram. V roce 2017 jsem vyrazil s upravenou malou dodávkou do Španělska. Odevzdal jsem všechny zakázky, našel jsem dostatek peněz a připravil vhodné auto. Tím se stal Fiat Scudo 1.9 D (51 kw). Výkon jeho motoru je shodný se Škodou Felicií v lepším provedení. Není to tedy žádný rychlík. Dodávka z roku 2005 technicky vychází z devadesátých let. Jediným komfortem, který jsem si dopřál je klimatizace, bez které se s pejsky při čtyřicetistupňových vedrech cestovat nedá.

Auto i motor se nakonec perfektně osvědčily. Diesel bez turba s archaickým vstřikováním do předkomůrky byl sice tuze pomalý, což jsem poznal při cestách po Pyreneích. Tehdy jsem ostrá stoupání zvládal rychlostí 30 km/h. Maximální rychlost vozu pak činila 130 km/h. Výhodou ale byla technická jednoduchost. Za celou cestu, za 10 000 km jsem neměl jedinou vážnější závadu. Měnil jsem přepadové hadičky na vstřicích a jinak vše v pořádku.

Komfort v autě obstarávala zmíněná klimatizace a kvalitní autorádio. V nákladovém prostoru vznikla pohodlná postel a taky jsem tam umístil klec pro pejsky s veškerým pohodlím. Nezbytné zásoby vody a psí granule jsem průběžně doplňoval.

Vzhůru do Francie

Vyjel jsem 27. června 2017. Volba data nebyla náhodná. Ačkoli jsem na rozdíl od většiny Čechů nemířil na Jadran, i na západě Evropy se daly očekávat každoroční dopravní zácpy. A tak jsem hladce do večera projel Německo po širokých autostrádách. Cestovní rychlost byla více než nedostatečná. Naložené autíčko jelo sotva 120 km/h. Situace se ale změnila po přejezdu francouzské hranice.

Zvolil jsem cestu po Route National, což jsou bezplatné dálnice a zbytek cesty po Francii jsem jel po okreskách. Tehdy se ukázalo, že slabý výkon motoru je pozhledným vzhledem k množství rychlostních radarů v zemi galského kohouta. Druhý den cesty jsem dojel k moři v Montpellier. Byl čas na první vykoupaní v Palavas les Flots, kde nás v noci sužovali komáři.

Ráno jsme proto vyrazili vstříc dalším plážím. Zažili jsme krásné slunečné počasí v Sete, pokračovali podmráčenou krajinou do Narbonne, jednoho z nejstarších římských měst na území Francie. Počasí už nám tolik nepříálo na plážích Gruissan a Leucate, proto jsem po návštěvě Perpignanu zamířil do Pyrenejích a brzy za hus-tého deště překročil hranice Španělska.

Španělsko: Katalánsko a Valencie

První zážitky se točily kolem Barcelony. Město s aglomerací větší než Karlovarský kraj připomíná jeden velký Babylon. Přiznávám, že jsem si to město zase tolik neoblíbil a velmi rád vyrazil dál do mé první španělské přímořské destinace v Sitges.

Sitges je dostatečně daleko od špinavého přístavu v Barceloně. Chytil jsem ho v předsezóně, ale i tak byly pláže přeplněné turisty. Zažil jsem také první omezení při koupání pejsků. Mít bigly u moře znamená neustále je chladit. Což je trochu v rozporu se zákazem pejsků na pláži. Proto jsem vždy s jedním ze dvou pejsků v náručí šel na skalnatý ostroh za pláží a odtam jsme se opatrně vrhali do moře.

Moji biglové nejsou žádní bažanti. Byli se mnou několikrát u moře v Albánii, Řecku, Chorvatsku a Černé hoře. Umějí tedy plavat a již dávno pochopili, že se tím můžou báječně zchladit.

Abyste pochopili, jak asi vypadá pobyt pejsků u moře, pejsci jsou vždy ve stínu na lavičce poblíž pláže, většinou seženu hlídání protože jsou opravdu roztomilí a přátelští vůči všem. Když začnou hlasitěji dýchat, je čas zchladit se v moři. Promočení pejsci pak s chutí vyhledávají přímé Slunce a rádi se opalují. Kdybych to nezažil, nenafotil a nenatočil jako videa na youtube, sám bych tomu nevěřil. A když začnou po dvou hodinách opět hlasitě dýchat, je čas na další koupání.

Asi se ptáte sami sebe, jak reaguje psi kůže na agresivní mořskou sůl. Moje odpověď zní báječně. Kessy měla problém s lupy, který jsme právě v moři odstranili. Má to i vedlejší efekt a tím je ochrana před parazity. Sůl v srsti i po vyschnutí vody zůstává a zabíjí parazity v příjemném pobytu. Navíc koupání ve slané vodě je vhodná prevence i proti roztočům, kteří takovou koupel nepřežijí.

Odtam jsme brzy vyrazili do Tarragony, která sice nenabídla tolik pláží, zato skvostné historické centrum a báječný

ohňostroj. Na ten jsme ale pejsky nebrali, asi chápete proč. První komentáře mé cesty na Facebooku kritizovaly narvané pláže ve Španělsku. Pro mé kritiky jsem navštívil liduprázdnou pláž ve vesmnici L'Ampolla, kde jsme měli pláž takřka pro sebe a pejsci tam nikomu nevadili.

Pak už přišla na řadu perla Španělska. Tou je bezesporu překrásná Valencie. Zúčastnil jsem se filmového festivalu s promítáním historických filmů v ulicích města a tak nějak jsem s pejsky splynul. Španělé milují psy a nebytí zákazu na plážích, byl by to dokonalý psí ráj.

Pak už nás v autonomním společenství Valencie čekal poklidný turistický ráj ve vesmnici Oliva a brzy jsme překročili hranice do Andalusií, největšího autonomního společenství v rámci Španělska.

Španělsko: Věčná Andalusie

Andalusie je směsicí Flamenca a arabských vlivů. Zatímco Katalánci jsou zasmušilí a zodpovědní, lidé v Andalusii nikam nespěchají a na ulici se s vámi zastaví na pár slov opravdu každý.

Naše první zastávka v Alicante nás tak trochu zklamala. Město bez historického základu ve starověku se proslavilo vysokým počtem uprchlíků, kteří tvoří jeho obyvatele. Cítili jsme se v něm sice bezpečně, ale beznadějně nudně. To město jakoby zemřelo. Proto jsme ještě téhož večera vyrazili do Cartageny, města, které proslavili Kartáginci v dobách svého soupeření s Římany o nadvládu nad Středozemím.

Cartagena mě uchvátila krásnou architekturou, příjemnými lidmi, naopak mě nenalákala na pláže. Za těmi jsem musel vyrazit za hranice města. Nejprve jsem navštívil nejdivočejší pláž celé cesty. Tou je La Manga. Ohromné vlny srážejí vše živé a tak není divu, že si je užívají zejména děti a surfaři. Naopak ospalá vesnička El Portús na druhé straně Cartageny směle soupeřila o nejnudnější místo celé cesty spolu s Alicante.

Odměnou pak byl skutečný ráj v podobě vesnice La Isla Plana, kde jsou vykopávky římské osady a kde plavete v poklidné zátoce. Jen ty pejsky nesmíte brát do vody.

Brzy poté mě čekala Almería s historickým maurským hradem Alcazaba a neskutečným horkem. Dva dny v Almerii mě donutily vzít pejsky k moři. Proto jsme vyrazili do přírodní rezervace Cabo de Gata, kde nás přivítaly pláže s ostrým přílivem, ale taky báječným zázemím a pitnou vodou, bez které se s pejsky u moře neudržíte.

Po Cabo de Gata jsem vyrazil do výhně španelského léta. Historické město Granada bylo liduprázdné. Všichni zřejmě odjeli k moři. Půlden stačil na to, abych viděl Alcazabu a centrum města a byl zase čas vyrazit k moři. Tentokrát do Almuñécar. Tamější epesní plody moře za 5 Euro by vám určitě chutnaly. Levnější jsme už za celou cestu nesehnali.

Almuñécar měl spíše hrubý písek a moře bylo dost studené. Proto jsem vyrazil do Nerja plného turistů. Teplejší moře se nám splnilo, horší bylo setkání s medúzami, na které jsem si pak dával pozor po zbytek cesty.

V Rincón de la Victoria jsem se zúčastnil hudebního festivalu, který je součástí oslav Panny Marie. Andalusie patří k nejzbožnější koutům Španělska a mladíci nesoucí relikvie svatých a sochy Boží rodiny se za svou víru nestydí.

Španělsko: Míříme na jih

Malaga byla svým způsobem úplně jiný rozměr Andalusie. Plná turistů s nepříliš čistými plážemi a velkými zámořskými loděmi. Přesto okouzující a bezpečná. Větší radost mně nakonec udělaly pláže v letovisku Benalmádena, kde jsme s pejsky strávil více než týden.

Byl čas zamířit ještě více na jih. Ledové pláže ve Fuengirola mě vyděsily natolik, že Marbella pro mě byla jasná volba. Další týden u moře, který dokázala narušit pouze občasná invaze medúz na pláž. Město samo o sobě je neskutečně okouzující, jen je tu problém zaparkovat. Bydleli jsme proto na předměstí a na pláž chodili pěšky.

Pak už nás čekala VIP zkušenost ve světoznámém letovisku Puerto Banús. Tamější pláže jsou čisté, i když rovněž docela přeplněné. Noční Puerto Banús je přehlídkou bohaté mládeže z celého Světa a spoře oděných žen, které doufají v lepší budoucnost. Nejslavnější diskotékou je Funky Buddha, kam jsem zamířil už bez pejsků. Pro komunikaci se slečnami a navazování kontaktů se ale ukázala přítomnost pejsků přímo životně důležitá. A tak jsem brzy začal vyrazet na noční procházky i s bigly a těšil se z nových známých.

mostí. Po týdnu pobytu v Puerto Banús jsem inspiroval řadu místních, kteří také začali venčit pejsky v ulicích přístavu. Největší úspěch ale měli Shaggy a Kessy.

Po krátké zastávce v Esteponě, kde jsem navštívil oslavy Cristo Yacente (oslava Ježíše Krista se zbožností hodnou mexických Indiánů) jsem začal řešit vízum na Gibraltar. Nakonec nebylo třeba.

Pokračování přístě...

Předvolební film: hledejte na youtube S PEJSKY NAPŘÍČ EVROPOU

www.facebook.com/spolekpejskaru | www.facebook.com/praha11.spd.cz

28 RESTAURACE U PAPEŽŮ

Po – Ne od 11:00 do 23:00

Polévky:	0,3l Masový hovězí vývar s knedlíčky	39,-
	0,3l Polévka dle denní nabídky	39,-
Lahůdky:	120g Nakládáný hermelín s česnekem, bylinkami a feferonkou, pečivo	79,-
	150g Hovězí tatarský biftek s česnekem a topinkami	179,-
	3ks Naše smažené Jalapeños papričky plněné sýrem, zakysaná smetana	129,-
Z udirny:	150g Papriková klobása s hořčicí, křenem a pečivem	79,-
	200g Uzené z naší udirny, beraní rohy, pečivo	139,-
Speciality:	800g Vepřová BBQ žebírka v černém pivu, nakládána zelenina, pečivo	209,-
	12ks Pečená kuřecí křidýlka na medu, zeleninový salát, česnekový dip	159,-
	12ks Pikantní Buffalo kuřecí křidýlka, salát coleslaw a cheddar omáčka	159,-
	180g Hovězí burger s rozpečenou slaninou, rajčaty a salátem rosso	159,-
	180g Kuřecí burger, salát, bylinková majonéza, rajče, mozzarella	159,-
	180g Hovězí burger s modrým sýrem a cibulovou marmeládou	169,-
	180g Cheese burger se sýrem cheddar, rajčaty a salátem	169,-
	180g jalapeños burger se sýrem, slaninou a sázeným vejcem	179,-
	180g Habaneros burger extra pálivý, slanina, chipotle maj., salát, cibulka	179,-
	180g Vegie burger portobello, salát, cheddar, rajské	149,-
	180g Camembert burger s brusinkovým dresinkem, salátem a fiky	149,-

Tradiční česká:	150g Tradiční svíčková na smetaně, houskový knedlík, brusinky	159,-
	150g Pikantní hovězí guláš, bramboráčky, cibule	149,-
	200g Kuřecí nebo vepřový smažený řízek s citronem a okurkou	129,-
	150g Smažený sýr s tatarkou, hranolky	149,-
Saláty:	250g Šopský salát s balkánským sýrem	89,-
	200g Caprese salát s rukolou, pestem a rozpečenou bagetkou	109,-
	150g Caesar salát s kuřecím prsíčkem, parmazán a rozpečená slanina	149,-
	150g Hovězí flank steak na rukole s balzamikovou redukcí, parmazán	229,-
Dezerty:	Náš jablečný závin se zmrzlinou a šlehačkou	79,-
	3ks Lívanečky s borůvkovou omáčkou a šlehačkou	79,-
	Horké maliny se zmrzlinou a šlehačkou	79,-
	3ks Naše ovocné knedlíky s tvarohem a máslem	99,-

Přílohy:		Omáčky:	
200g Steakové hranolky	40,-	Domácí tatarská omáčka	20,-
200g Smažené krokety	35,-	BBQ, česnekový dip	20,-
200g Pečená brambora se smetanou, bylinky	49,-	Chipottle majonéza	35,-
200g Grilovaná zelenina	65,-	Rajčatová salsa s koriandrem	39,-
200g Sýrové hranolky s restovanou zeleninou	69,-	Houbová omáčka	30,-

Restaurace u Papežů
Starochodovská 64/28
Praha 4 – Chodov, 149 00

VÝBĚR Z 12 DRUHŮ PIV NA ČEPU

nový koncept - nový provozovatel

www.upapezu.cz
restaurace@upapezu.cz
+420 773 034 033